

DOKAZOVÁNÍ NEPRAVDIVOSTI SKUTKOVÝCH TVRZENÍ

**ČI. I
Stáje nebo kanceláře?**

Dominantou předmětného článku je fotografie žalobce, kterou si žalovaný se souhlasem žalobce vyfotil v rámci fotografování koní (DŮKAZ č. [01-foto kone-porizeno-Pokornym](#)), což byl oficiální důvod první návštěvy žalovaného u žalobce. Žalovaný však následně pod fotografií žalobce umístil dehonestující text, „**Josef před svou kanceláří**“ - SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 1 a bez jeho souhlasu ji na svém blogu zveřejnil. Fotografie navozuje dojem, že žalobce má advokátní kancelář ve stáji... Žalobce má od roku 1991 sídlo advokátní kanceláře Zlatém kříži nebo na svém pozemku. Žalovaný v advokátní kanceláři žalobce nikdy nebyl (DŮKAZ č. [02-snimek-ze-satelitu](#)). Viz. článek VIII této přílohy - sídlo advokáta.

„Josef Kunášek před svojí kanceláří“

Zveřejnění fotografie z intimního života žalobce, týkající se výhradně jeho koníčka a její spojení s jeho rozhodcovskou činností, je protiprávní, neboť je v rozporu se zákonnou novinářskou licenci, potažmo s novinářskou etikou.

DŮKAZ č.:

- 1 - foto koně pořízeno Pokorným
- 2 - snímek ze satelitu

**ČI. II
800 případů měsíčně**

Žalovaný svoji mediální činnost postavil na tvrzení, že žalobce rozhodoval 800 případů měsíčně, SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 2, aby prokázal, že žalobce nepracuje kvalitně a je zkorumpovaným rozhodcem.

O nekalých úmyslech a důvěryhodnosti žalovaného svědčí skutečnost, že

1. V souvislosti s předáním žalobcových spisů Policii ČR dne 7.3. tvrdil, že žalobce nezná (**DŮKAZ č. Úřední záznam o podaném vysvětlení ze dne 7.2.2007 PČR Vyšehradská 20, Praha 2**)

2. Při podávání vysvětlení na Policii ČR dne 9.9.2008 uvedl, že žalobce poznal před cca 10 lety, když psal o privatizaci a žalobce dělal jako předseda sdružení právní rozbor a poté ho znal z Transparency International a poté až v souvislosti s touto reportáží – zde již žalobce přiznává, že pracuje na reportáži o žalobci (**DŮKAZ č. Úřední záznam o podaném vysvětlení ze dne 7.3.2007 PČR Vyšehradská 20, Praha 2**) uvedl, že ho zná 10 let.

Žalovaný žalobce navštěvoval v jeho budované rozhodčí kanceláři v Horních Počernicích. Asi při čtvrté návštěvě, když se žalobce vrátil unavený od soudu, tak ho žalovaný očekával s filmovým štábem. Žalobce byl v šoku, co se ze starého „kamaráda“ vyklubalo. Kameraman natáčel skrytou kamerou rozhovor žalobce s žalovaným, kde žalobce nezaregistroval, že se ho redaktor Pokorný, který měl předem připravené otázky (**DŮKAZ: 04-redaktor-Pokorny-cte-predem-pripravene-otazky**) ptal na počet rozhodnutých případů měsíčně. S redaktorem se před tím bavili u piva o tom, že má žalobce rozpracováno 800 případů a o čísle 800 případů s žalovaným hovořil rovněž v jiné souvislosti! „Chlubil“ se mu, že publikoval 800 stran textů jakožto právník píšící o právní problematice, když psal do časopisu Profit (**DŮKAZ č. 05-Potvrzeni-Profitu-o-publikaci-800-normostran**). Žalovaný mu podsunul číslo 800 měsíčně se záměrem dokazovat, že takové množství sporů není možné regulérně po právu rozhodnout „obskurním“ advokátem. Žalovaná navíc jakožto důvěrný přítel bývalé manželky žalobce věděl, že žalobce špatně slyší. Rozhovor žalobce natočený skrytou kamerou se směrovým mikrofonem s žalovaným, který měl otázky připraveny a četl je za zády žalobce z papírku probíhal takto: **Dát sem sekvenci z**

Žalovaný:

„Jak je to možný prostě zvládnout za 15 minut jeden případ? To by mne zajímalo. Prostě popsat mi ten princip, postup“.

Žalobce:

„Já nebudu nic popisovat“

Žalovaný:

„A chci se ještě zeptat, jak je vlastně možný, opravdu udělat těch osm set případů měsíčně?“

Žalobce:

„Protože na to máte tým lidí. Pět advokátů“

Žalovaný:

„Ale vy jste sám advokát. Vy nemáte nikoho jiného jako advokáta“

Žalobce:

„Já zaměstnávám advokáty, ne?“

Žalovaný, ale vy jste sám advokát, vy nemáte nikoho jiného jako advokáta“

Žalovaný:

„Já zaměstnávám advokáty“

Žalovaný se snaží žalobci podsunout, že rozhodoval jeden případ 15 minut v návaznosti na 800 rozhodovaných případů měsíčně při osmihodinové pracovní době. Slovo měsíčně žalobce nezaregistroval. Žalovaný ho však v reportáži několikrát zdůraznil, což je laciný publicistický trik, tím, že toto číslo několikrát použil při rozhovorech s jinými lidmi, čímž zvýšil působivost reportáže.

Tento rozhovor byl natáčen skrytou kamerou na ulici, za hluku vozidel a žalobce ani sám nevěděl, kolik sporů měsíčně dělá, protože to bylo velice těžké zjistit a neměl ani čas se tím zabývat. Rozhodně se tím nikomu nechlubil, protože neměl komu. Rozhodčí řízení ho natolik zaměstnávalo, že se s nikým mimo firmu nestýkal. V roce 2003 začínal rozhodovat cca. 5 sporů měsíčně. Později rozhodoval cca. 50 případů, až se dostal k počtu cca. 200 případů měsíčně, na které měl uzavřenou smlouvu. Koncem roku 2006, kdy ho navštěvoval žalovaný, bylo těchto případů cca 350 měsíčně. Žalobce v tomto roce dle počítačové sjetiny zpracované spolupracovníkem žalobce programátorem Martinem Strejcem, (**DŮKAZ č. 03-statistika-kolobehu-spisu-za-rok-2006**) měl roční

nápad 3.655 žalob, což odpovídá zhruba 300 rozhodnutých sporů měsíčně. Přitom jiné rozhodčí kanceláře rozhodují ročně 30.000 sporů ročně (DŮKAZ č. [05a-ruseni-nalezu-30000](#) . Jedná se o většinou jednoduché spory, kde směnka je důkazem o dluhu.

DŮKAZ č.:

- 3 - statistika koloběhu spisů za rok 2006
- 4 - redaktor Pokorný, čte předem připravené otázky
- 5 - potvrzení Profitu o publikaci 800 normostran
- 5a – novinovým článkem
- Výslechem žalovaného

ČI.III

Elektronický informační systém pro vedení rozhodčího řízení **OTROK**

Žalobce po čtyřleté specializaci a postupném zvyšování ročního nápadu vyvinul systém práce rozhodování sporů zvyšováním produktivnosti kvérgrifů u sporů ze směnek. Toto jsou z valné většiny bagatelní spory s minimem dokazování. Žalobce spojil své znalosti s tvorbou ASPI, jehož je spoluautorem se zkušenostmi z hromadného zpracování dat. Vyvinul technologii zpracování právních dokumentů prostřednictvím počítačového programu **OTROK**, jehož prostřednictvím podíl lidské práce minimalizoval. Pro řešení právních otázek zpracoval 97 právních vět ([DŮKAZ č. 06-Seznam-pravnich-vet](#)) a svou činnost „odbřemenil“ využitím „Elektronizace justice“ pět let před tím, než byla zaváděna do resortu Ministerstva spravedlnosti ČR. ([DŮKAZ č. 07-fotografie-ovladacich-prvku-programu OTROK](#)). Presentaci tohoto programu žalobce přikládá ([DŮKAZ č. 08-prezentace-systemu-prace-OTROK](#)). Program vytvořil na základě své praxe získané při tvorbě Systému ASPI, kde za dobu 10 let vybral a zpracoval cca 5.000 odborných právnických článků, rozhodnutí soudů, Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, Rady pro reklamu, Úřadu pro průmyslové vlastnictví apod. Při tvorbě právních vět vycházel důsledně z judikatury a měl k dispozici i judikaturu směnečných sporů Profireal, a.s. vůči jeho dlužníkům. ([DŮKAZ č. 09-rozsudek-KS-HK-cj-39-Cm-192-2002031](#)). Praxi s judikáty získal navíc při tvorbě publikací o nekalé soutěži a vzorech právních úkonů ([DŮKAZ č.10-publikace-Nekala-soutez](#)).

K zpracování měsíčního nápadu mu pak stačilo pouze 5 kanceláří a své spolupracovníky proto musel minimálně kontrolovat, protože neměli možnost dělat chyby.

Práce probíhala tak, že již při uzavírání smlouvy s žalujícími stranami v roce 2003 žalobce stanovil, že podání žalob bude probíhat formou obdobnou směnečnému platebnímu rozkazu a poté, co obdržel žaloby, tak většinou ještě týž den byli žalovaní požádáni o žalobní odpověď. Následně žalobce řešil spory, kde žalovaní vznesli námítky.

Program **OTROK** není v činnosti žalobce nic nového. Obdobný program na bázi programu T 602 vymyslel a nechal naprogramovat a používal již v roce 1992 v rámci první vlny kuponové privatizace, když pro potřeby FNM ČR převáděl státní podniky na akciové společnosti. Za víkend on a jeho 34 spolupracovníků např. připravilo právní dokumenty pro transformaci 70 společností a to notářské zápisy, návrhy na vklad do obchodního rejstříku a výpisy z OR.

DŮKAZ č.:

- 6 - seznam právních vět
- 7 - fotografie ovládacích prvků programu **OTROK**
- 8 - prezentace systému práce **OTROK**
- 9 - rozsudek KS HK
- 10 - publikace Nekalá soutěž

ČI. IV Srovnávání nesrovnatelného

V článku uvedené - SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 3 - „Pražský advokát Josef dává na frak českému soudnictví. Zatímco tuzemské soudy se hroubí pod nápořem žalob a na rozsudek se čeká roky, on jako rozhodce dokáže rozhodnout i 800 případů měsíčně“ a SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 4 – a „jeho rozsudek je zpravidla pravomocný do měsíce“ a **HODNOTOVÝ SOUD č.1** „Při této rychlosti a efektivitě by agendu průměrného soudu zvládl sám“ jsou nepravdivé a nemají reálný základ.

Na rozdíl od soudů žalobce řešil výhradně nápad z agendy směnečného práva, a to směnky vlastní bez protestu, který lze z cca 90% rozhodovat „od stolu“, tzn. bez nutnosti vyslyšet účastníky řízení, provádět složité dokazování apod... Základem pro rozhodování je ustanovení § 78 odst. 1 zákona směnečného a šekového č. 191/1950 Sb. ve spojení s § 48 tohoto zákona, dle kterých má majitel směnky v případě, že směnka nebyla zaplacená, přímý nárok ze směnky vůči výstavci na zaplacení směnečného peníze, dále na 6% úrok, počítaný ode dne následujícího po dni splatnosti směnky do jejího zaplacení, jak to vyplývá z čl. I § 73 tohoto zákona. Pregnantně řečeno - **nelze srovnávat rozmanitou soudní činnost s rozhodováním o směnečných nárocích z vlastních směnek bez protestu**. Toto skutkové tvrzení má za cíl jen popudit soudce proti žalobci v případě projednávání mediálního útoku na žalobce před soudy.

S nadsázkou a zjednodušeně řečeno: V případě, když žalovaný dlužník nepodal ve lhůtě stanovené žalobcem (rozhodcem) námítky nebo nebyl-li jiný důvod se případem zabývat, tak postačuje provést důkaz směnkou, jejíž formulář lze zakoupit v papírnictví a poté program **OTROK** vytiskne příslušný bezchybný rozhodčí nález. Jestliže žalovaní vznesli námítky, nebo žalobce zjistil, že uplatněný nárok Profirealu, a.s. a spol. byl protiprávní, žalobce prováděl normální dokazování jako je prováděno soudem.

Fotografie směnky pořízená z vysílání ČT

Z výše uvedeného vyplývá, že hodnotový soud: „**Při této rychlosti a efektivitě by (žalobce) agendu průměrného soudu zvládl sám,**“ je nepřiměřený a neopírá se o reálný základ, pravdivost podstatné části tvrzení skutkového základu, ze kterého vychází, neexistuje a je z těchto důvodů protiprávní. Pouze má za úkol ukázat, že žalobce je nedůvěryhodný a popudit proti němu soudce v případě podané žaloby.

Jediný podstatný rozdíl mezi činností žalobce a prací soudů byl ten, že když žalobce práci nestíhal, tak najal další právníky a nižší soudní úředníky a zajistil další kanceláře, což se v rámci resortu Ministerstva spravedlnosti ČR těžko prosazuje.

ČI.V

V jednom článku dva různé údaje o téže skutečnosti

V článku žalovaného jsou uvedena dvě rozporuplná - SKUTKOVÁ TVRZENÍ č. 4 a 5. Žalobce měl rozhodovat spory jednou za měsíc a podruhé za tři neděle. „**Kunášek, se jinak pyšní tím, že jeho rozsudky nabudou právní moci do tří týdnů ode dne, kdy případ dostane na stůl.**“

Obě skutková tvrzení jsou nepravdivá, žalobce je nikdy neproněsl. Jsou technicky nemožná a mají za cíl zpochybnit práci žalobce. Průměrná délka rozhodnutí ve věci byla v roce 37,5 dní, jak vyplývá z počítačové sestavy vytvořené kanceláří žalobce ([DŮKAZ č.03-statistika-kolobehu-spisu-za-rok-2006](#)), kterou si žalobce zajistil pro potřeby soudního řízení.

DŮKAZ č.: 3 - statistika koloběhu spisů

ČI.VI

Žalobce jako příklad zkorumpovaného rozhodce

Výroky žalovaného - SKUTKOVÉ TVRZENÍ č 6. „**Podepsáním rozhodčí doložky sice celé řízení člověk urychlí, ale také se zbaví možnosti, aby se v případě nespokojenosti proti němu odvolal. A až dodatečně může zjistit, že souhlas s takovým urychlením nebyl takovou výhodou, jak se původně zdálo**“ a - SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 7 „**Ukazuje to případ advokáta Josefa Kunáška.**“

Tato skutková tvrzení jsou nepravdivá, neboť jestliže má žalovaný zajištěn dluh směnkou a nezaplátí směnečnou sumu, tak v případě, že směnka má náležitosti stanovené zákonem, o žalobě nelze rozhodnout jinak. Jako příklad rozhodování soudů žalobce poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, kde soud rozhodoval o stejných sporech společnosti Profireal, a.s. jako rozhodoval žalobce a rozsudek odvolacího Vrchního soudu v Praze ([12a-1-Rozsudek-KS-HK-a-NS-Praha](#)). **Žalobce, aby měl jistotu, že rozhoduje správně, se řídil rozhodovací praxí soudů, respektive adekvátní části rozsudků opsal.**

Žalobce, který znal rozhodovací činnost soudů z judikatury se ale od činnosti soudů vědomě odchyloval tím, že v některých případech **protiprávně** nepoužíval „rozsudek pro uznání. Zaměstnal ekonomku, která v žalobách kontrolovala výpočty dlužných částek. Žalobce měl s Profirealem, a.s. dohodu, že mu bude tato společnost zasílat interní účetní doklady a v případě, že se žalovaná strana spletla a jejich program udělal chybu, tak bez ohledu na to, že mohl vydat rozsudek pro uznání, právo ignoroval a na své náklady požádal Profireal, a.s. o vyjádření k protiprávně žalované částce a neoprávněně zažalovanou částku zamítl. Profireal, a.s. se choval korektně a v tomto směru spolupracoval ([DŮKAZ rozhodčí nález žalobce č.j. Ku-2/2006 ze dne 6.2.2006](#)), který nechť si soud vyžádá u Obvodního soudu pro Prahu 9, kde je archivován.

Jediný rozdíl podstatný oproti činnosti soudů v činnosti žalobce byl v nižších nákladech, které byly žalování nuceni uhradit. Žalobce obdržel za jedno rozhodčí řízení částku ve výši 1.600,-Kč od Profirealu, a.s. a u dceřinné společnosti Profidebt, s.r.o. částku ve výši 500,-Kč ([DŮKAZ č.12-Diplomova-prace-2-Profidebt](#)). Další náklady dosahující někdy v řádech desetitisíců dlužníkům nevznikly, protože se nenechávali zastupovat advokátem. Žalobce žalované poučil o jejich právech a povinnostech a když neprokázali, že žalovanou částku uhradili, tak žalobě vyhověl.

Žalobce byl žalovaným použit jako mediální příklad zkorumpovaného rozhodce, u kterého není výhodné vést spor, přestože soud by musel rozhodnout stejně a žalovaný na práci žalobce ještě ušetřil. Proto je toto skutkové tvrzení nepravdivé.

DŮKAZ č.:

12 - Diplomová práce- Víta Dvořáka, bývalého pracovníka společnosti Profidebt, spol. s.r.o.

12a – Rozsudky KS HK a NS Praha ve věci Profirealu, a.s. proti dlužníkům

ČI.VII Žalobce rozhodoval spory ze směnek a nikoliv ze smluv

Převzaté nepravdivé – SKUTKOVÉ TVRZENÍ č.8 - „I když Profireal tvrdí, že Kunáška najal kvůli dlouhým lhůtám u soudů, podle advokáta Václava Sládka může být důvod i ten, že úroky a smluvní pokuty jsou tak vysoké, že by je mohl soud označit za **lichvu**“ a „tlak na sepsání té soudní doložky, tedy vzdání se soudní ochrany, je zjevně účelový. Ta firma, která poskytuje peníze, se spoléhá na to, že jí rozhodci přiznají i nároky, které by soud odmítl,“ soudí Sládek.

*Soudy přezkoumávaly rozhodčí nálezy žalobce v rámci exekučního řízení a nezrušily je, protože žalobce smluvní pokutu v případech, kdy byla smluvní pokuta požadována, „protiprávně“ žalobu v tomto rozsahu zamítl, přestože se jednalo o směnečný spor a nemusel se touto otázkou zabývat. Žalobce měl pro tyto případy připraveny vlastní judikáty kde smluvní pokutu v případě, že byla požadována při neuhrazení posledních splátek zamítal. (DŮKAZ č. **12b-vzory-zamítnutých-zalob**). Žalobce, přestože rozhodoval spory ze směnek, svévolně nadřazoval otázku dobrých mravů nad skutečnost, že se u směnek tato otázka nezkoumá. Společnost Profireal,a.s. byla natolik vstřícná, že žalobci poskytla své interní doklady ohledně průběhu splácení půjček a v rámci rozhodovací činnosti žalobce byl vytvořen mechanismus, kdy se takovéto otázky zkoumaly nad rámec povinností rozhodce. (Důkaz: výslechem statutárních zástupců spol. Profireal,a.s).*

Navíc se výše uvedené citace advokáta Sládka se nevztahují na rozhodovací činnost žalobce. Žalobce rozhodoval spory vzniklé nezaplacením směnek a nikoliv spory ze smluv, kde se takovéto otázky posuzují. Výše úroků a smluvní pokuty nebyla předmětem dokazování prováděná žalobcem, kritika žalovaného nemá reálný základ, protože takovéto spory nejsou předmětem reportáže.

Společnost Profireal,a.s., stejně tak i další společnosti, které půjčují peníze občanům a podnikatelům, zajišťuje svoji pohledávku směnkou. Půjčuje lidem, kteří nevlastní zpeněžitelný majetek, ale pouze vlastní pracovní sílu. Žalobce odkazuje na internetu publikované Všeobecné podmínky společnosti Profireal, a.s. (DŮKAZ č. **13-smluvni-podminky-Profirealu DŮKAZ xx Smluvní ujednání smlouvy o revolvingovém úvěru společnosti Profireali,a.s.**) zveřejněné na adrese http://profireal.kvalitne.cz/dokument/ujednani_RU).

Žalovaný měl ve své dispozici dle svého tvrzení ze dne 7.3.2007 rozhodčí spisy žalobce téměř čtvrt roku, když je neoprávněně držel v rámci své „investigativní žurnalistiky“. Na konci února 2007 je předal policii ČR (DŮKAZ č. **14-podana-vysvetleni-zalovaneho-na-PCR-z-7-3-2007**). Za tu dobu měl tedy možnost si zajistit odbornou konzultaci, když navíc jeho závěry prezentovala ČT 1 a pražský Deník a nespolehat se na vyjádření jednoho advokáta, kterému možná ani Všeobecné podmínky smlouvy neukázal. Navíc v každém spise byla kopie směnky jako nejpodstatnější DŮKAZ přirozeně přiložena.

Datum výpovědi	Kdy obdržel spisy	Od koho a jak spisy převzal	Tvrzení žalovaného
Úřední záznam o podaném vysvětlení <u>27-2-2007</u>	začátkem února	neznámá osoba mu je osobně předala	žalovaný usoudil, že dokumenty dr. Kunášek pravděpodobně ztratil, nebo mu byly odcizeny
Úřední záznam o podaném vysvětlení <u>7-3-2007</u>	koncem roku 2006	telefonuje neznámý muž a nechává následně spisy na recepci Deníku	neznámý žalovanému tvrdil, že spisy ztratil nějaký opilý právník z Prahy 9
Úřední záznam o podaném vysvětlení <u>9-9-2008</u>	neuvádí kdy spisy obdržel	kdo si telefonuje a nechává spisy v recepci Deníku	neznámý žalovanému tvrdil, že kdysi na ulici nebo v hospodě nějaký opilý právník ztratil spisy

Ohledně odpovědnosti žalovaného za převzatá tvrzení žalobce poukazuje na náleze ÚS ČR III. ÚS 73/02 ze dne 17. února 2004. „Ve věcech odpovědnosti vydavatele je nezbytné, aby obecné soudy převzatá tvrzení rozlišovaly na různé kategorie (např. kategorii tvrzení převzatých od

zpravodajských agentur, sdělení o projevech státních a společenských činitelů, sdělení o činnosti orgánů veřejné moci, názory třetích osob, apod.)“. Pokud odvolací soud bez dalšího konstatoval, že není dána odpovědnost vydavatele za převzaté sdělení (citaci), aniž by zkoumal, zda sporem dotčené výroky byly oprávněné a přiměřené, porušil svévolnou aplikací norem jednoduchého práva ústavně zaručené právo stěžovatele na řádný proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod)“.

([jud III-US-73-02-prevzata-tvrzeni](#) a [jud 30 Cdo 214-2000 převzatá tvrzení](#)).

Žalobce je toho názoru, že žalovaný za převzetí tohoto tvrzení odpovídá a to proto, že bylo jeho povinností si podklady pro publikaci převzatých tvrzení ověřit, když neměl dostatek znalostí k tomu, aby pochopil, že se jedná o směnečný spor a nikoliv o spor ze smlouvy, u kterého je otázka výše smluvní pokuty a úroků relevantní. Žalobce je přesvědčen, že advokátu Sládkovi předložil jiné spory, než ke kterým advokát Sládek zaujal stanovisko. Navíc jsou Sládkovy výroky učiněny v obecné úrovni a za jejich použití ve vztahu k žalobci plně odpovídá žalovaný.

DŮKAZ č.: 12b-vzory zamítnutých žalob

13 - smluvní podmínky Profirealu

14 - podaná vysvětlení Pokorného na PČR ze 7.3.2007

Smluvní podmínky zveřejněné na adrese

http://profireal.kvalitne.cz/dokument/ujednani_RU

výslechem advokáta Mgr. Václav Sládka, Janáčkovo nábř. 39/51, Praha 5

výslechem jednatelů společnosti Profireal, a.s – [opsat z výpovědi](#)

výslechem statutárních zástupců společnosti Profireal,a.s.

Čl. VIII

Sídlo advokáta?

SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 9 „*Jak vypadá sídlo advokátní kanceláře, která dělá tři tisíce případů ročně? Montovaná unimobuňka, v níž občas bydlí bezdomovci. Do níž má přístup prakticky kdykoliv a kdokoliv.*“

Jak vyplývá z potvrzení ČAK z 7.1.2010 (DŮKAZ č. [16-Potvrzeni-CAK-ze-dne-7-1-2010](#)), měl žalobce sídlo advokátní kanceláře od začátku své činnosti v roce 1991 na adrese Praha 1, Na Příkopě 23. K 1.1.1994 si zřídil pobočku na adrese Praha 9, Zdoňovská 17 a sídlo měl na adrese Praha 1, Václavské náměstí 17. Od 11.12.2005 měl sídlo na adrese Zdoňovská 17. V této kanceláři žalovaný nebyl. Sídlo advokátní kanceláře je vzdáleno od nově budovaných rozhodčích kanceláří 70 metrů (DŮKAZ Č.[02-snimek-ze-satelitu](#) z období reportáže). Sídlo v unimobuňce je zjevný nesmysl, protože unimobuňka nemůže mít číslo popisné ani evidenční.

Není pravdou, že by u žalobce bydleli bezdomovci. Dle <http://cs.wikipedia.org/wiki/Bezdomovec> je za bezdomovce označována osoba, nemající domov či možnost dlouhodobě využívat nějaké přístřeší. Termín bezdomovectví pak označuje způsob života této osoby a existenci tohoto jevu. Žalovaný se znal s manželkou žalobce, v rámci reportáže si s ní manželka tykala a dohodli se spolu, že do reportáže zapojí „bezdomovce“, aby žalobce poškodili. K tomu využili toho, že pro žalobce pracoval v této době umělec – malíř a disainer, s kterým žalobce vybavoval a navrhoval exteriér jednacích místností. Byli spolu dohodnuti, že spolu budou pracovat na návrhu výtvarného pojetí celého areálu žalobce. V době natáčení reportáže se v areálu žalobce pohybovali čtyři Josefové a proto měl každý přezdívkou. Josef - umělec byl nazýván bezdomovcem, nikoliv v pejorativním smyslu, ale proto, že přišel o práci a bydlení a žalobce mu nabídl práci a bydlení s tím, že ho bude sponzorovat, aby mohl tvořit.

Pro potřeby rozhodčího řízení bylo žalobcem na této adrese postaveno v roce 2006 přízemí kancelářského objektu rozhodčích kanceláří o rozloze 100 m², kde žalobce jednal s žalovaným. Respektive byl dodělán interiér kanceláří, (DŮKAZ č. [16d najít Fotodokumentace vybavení kanceláře](#)), aby byly funkční. **najít**

Tvrzení, že do kanceláře žalobce má přístup prakticky kdokoli a kdykoli, že zde přespávají bezdomovci je nepravdivé. Žalovaný sám v odpovědi pracovníkovi žalobce Martinu Strejcovi zveřejněné pod předmětným článkem uvádí, že se procházel po objektu střeženém kamerovým systémem a klidně tam bez dozoru filmoval (DŮKAZ č.17-Pokorný-skryta-kamera). Záznam v ČT byl publikován až po půl roce, takže záznamy z kamer žalobce byly smazány, aby žalobce mohl prokázat, kde se žalovaný procházel. Žalovaný se totiž procházel po chodbě objektu, kde byla knihovna a netajné výstřižky z novin srovnané dle témat podle abecedy na čtyřech policích, což potvrzuje diskusní příspěvek spolupracovnice přezdívkou TALISMÁNEK na stránkách žalobce (DŮKAZ č.18 diskusní příspěvky Smutná a Bohová na blogu žalovaného).

Žalobce důkladně zabezpečil svoji rozhodčí kancelář. Rozhodčí řízení bylo vždy zahájeno tím, že žalobci byly doručeny zašifrované žaloby v elektronické podobě – něco podobného, jako dnes používaný platební rozkaz zasílaný v elektronické podobě. Žalobce archivoval dokumenty v elektronické podobě prostřednictvím internetu v centru Prahy na cizím serveru, za což zaplatil 60.000,-Kč. (DŮKAZ č. 19-Faktura-za-archivaci-na-externim-serveru). Na oknech a na dveřích byly mříže (DŮKAZ č. 20 mříže na oknech). Za těchto okolností se jeví shora uvedené skutkové tvrzení jako nesmyslné. Zabezpečení kanceláře přesahovalo běžnou normu, neboť zde bylo 6 kompletně vybavených počítačových sólo pracovišť – PC + tiskárna navíc propojených sítí, kanceláře byly vybaveny starožitným nábytkem v koloniálním stylu dovezeným z Indie. (DŮKAZ č. 21-faktura-za-vybaveni-jednacky ze dne 23.11.2006). O tom, že žalobce investoval do svých kanceláří přes dva miliony korun viz žaloba.

DŮKAZ č.: 16 - potvrzení ČAK ze dne 7.1.2010

16a - žádost o kolaudaci z roku 1985

02 - snímek ze satelitu

16d - fotodokumentace vybavení kanceláře

17 - Pokorný skrytá kamera

18 - diskusní příspěvky redaktora Pokorného – Smutná a Bohová

19 - faktura za archivaci na externím serveru

20 - mříže na oknech

21 - faktura za vybavení jednačky

výslechem ing. Jitky Šrajzerové, pracovnice Profirealu, a.s. o prohlídce kanceláří

Čl. IX Ztráta spisů

Navazující - SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 10 o kanceláři žalobce, „*Do kanceláře má přístup prakticky kdokoli a kdykoli a ze které se mu občas i ztratí spisy*“ je nepravdivé a je v rozporu s výpověďmi samotného žalovaného na Policii ČR, kde uvedl, že „Žalobce odkazuje na důkaz o zabezpečení kanceláře kamerovým systémem, fakturou za archivaci na venkovním serveru a fotodokumentací kanceláře, na které je vidět, že okna i dveře byly zabezpečeny mřížemi. SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 11 „navíc ztrátu asi tří desítek spisů zjistil až po půl roce. A to až od reportéra Deníku, který mu několik nalezených spisů donesl“, je nepravdivé. Žalovaný žalobci jako „starému kamarádovi“ předal dva spisy koncem roku 2006 při první návštěvě. V rámci předání nemohl žalobce zjistit, že se „ztratilo“ několik desítek spisů. „Tzv. „ztrátu spisů“ zjistil při každoroční řádné inventuře na konci roku 2006 (DŮKAZ č. 25-pripisem-advokata-JUDr-Jiriho-Pavlika) a 32 spisů mu bylo předáno PČR koncem února 2007 a tuto skutečnost projednal s Profirealem, a.s. konkrétně s ing. Šrajzerovou a jejím vedoucím dne 6.1.2007

Žalovaný tvrzením, že se žalobce dozvěděl o ztrátě spisů až po půl roce přiznává, že si otázku ztráty spisů vymyslel, stejně jako ostatní výroky. K tzv. ztrátě spisů došlo v létě 2006, což žalovaný nemohl vědět. Tuto informaci mu musela sdělit bývalá manželka, která se s ním z minulosti dobře znala a proto v reportáži si se žalovaným tykala (DŮKAZ č. sekvence z ČT – tykáni žalovaného s Alicí Cibulkovou – Kunáškovou). Žalobce o ztrátě třiceti spisů informovala Policie ČR dne 27. 2. 2007, tedy poté, co proběhla inventura v předchozím roce.

Spisy, které se „ztratily“ se týkaly rozhodnutých sporů, které již byly rozhodnuté a pravomocné a byly určeny k uložení u Obvodního soudu pro Prahu 9. Vytvoření předávacího protokolu o archivaci měla na starosti bývalá manželka žalobce.

DŮKAZ č.: tabulka- rozpory ve výpovědích Pokorného – viz žaloba
25 - přípisem advokáta JUDr Jiřího Pavlíka
výslechem ing. Jitky Šrajerové, pracovnice Profirealu, a.s. o prohlídce kanceláří

ČI.X

Peníze v lidech vzbuzují závist

SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 12 „Za každé rozhodnutí má odměnu 1600 korun a při počtu případů, které dělá, vydělá zhruba pět milionů ročně“ je nepravdivý. Žalobce rozhodoval i spory pro dceřinou společnost Profirealu, a.s. Profidebt, spol. s r.o. Za rozhodnutí jednoho sporu obdržel částku ve výši 500,-Kč. Takže za jeden spor měl v průměru 1.050,-Kč. (DŮKAZ č. [12-Diplomova-prace-2-Profidebt](#)).

Nad rámec žaloby žalobce připodotýká, že Společnost pro rozhodčí řízení, a.s., která řeší ročně cca. 30.000 sporů si dle svého ceníku služeb účtuje 3-4x vyšší odměnu za rozhodčí řízení než žalobce. Za jedno rozhodčí řízení částku ve výši 6.000,-Kč. (DŮKAZ č. [26-napad-sdruzeni-rozhodcu-z-4-3-2010](#)).

DŮKAZ č.: 12 - Diplomová práce
26 - nápad Sružení rozhodců

ČI.XI

Rozhodčím řízením k penězům

PŘEVZATÉ TVRZENÍ č.13 - údajné vyjádření mluvčího Profirealu, a.s. pana Káni „*podle něhož zrychlené rozhodčí řízení i znamená, že z dlužníků dostanou víc peněz*“, je dle názoru žalobce nepravdivé.

DŮKAZ: výslechem mluvčího Profirealu, a.s. pana Káni

ČI.XII

Sídlo kanceláře v zapadlé ulici

SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 14, že žalobce má sídlo advokátní kanceláři v „*zapadlé uličce v Horních Počernicích*“ je nepravdivé. Pozemek žalobce, na kterém má sídlo jeho advokátní kancelář a rozhodčí kanceláře, je na rohu ulice Božanovské a Zdoňovské, což je rušná křižovatka, spojující Horní a Dolní Počernice (DŮKAZ č. [02-snimek-ze-satelitu](#)), kde dochází ročně minimálně k jedné dopravní nehodě.

DŮKAZ č.: 02 snímek ze satelitu

ČI.XIII

Vložení výrazu „bohužel“ do tvrzení ministra Pospíšila

SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 15. „*Bohužel ti lidé si jej (žalobce) dobrovolně vybrali a dobrovolně se vzdali práva na přezkoumání takového rozhodnutí,*“ říká ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. V televizní reportáži ministr Jiří Pospíšil k problematice však ve skutečnosti uvedl:

„To je samozřejmě velkolepé číslo. Je otázka, nakolik jsou účastníci spokojeni s takovýmto rozhodnutím. Občané by si měli uvědomit, že ve chvíli podpisu smlouvy s rozhodčí doložkou se prakticky vzdávají možnosti, aby jejich spor přezkoumal soud.“

Žalovaný tedy podsouvá ministru spravedlnosti výrok „**Bohužel** si ho vybrali...“, který pan ministr nikdy nepronesl a zneužívá jeho autority. Rovněž výrok „*lidé se dobrovolně vzdali práva na přezkoumání takového rozhodnutí*“ pan ministr nesdělil.

DŮKAZ: předmětným článkem

Čl.XIV

Výše smluvní pokuty a úroky a obvinění z podjatosti

SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 16 „*Klient, který potřebuje půjčit například padesát tisíc, totiž podepíše, že vrátí takřka dvojnásobek. A pokud se zpozdí jen o pár týdnů, tak zaplatí jako smluvní pokutu další polovinu navíc. Celkem tak může zaplatit až trojnásobek půjčené sumy. Nejvyšší soud několikrát rozhodl, že podobně vysoké úroky a pokuty jsou nemravné. Uvedené smlouvy tak označil za neplatné*“. Judikát neexistuje. V reportáži na ČT 1 žalovaný na chvíli demonstruje Usnesení NS ČR, které na výši úroků nelze použít, protože jsou zde úroky 60% ročně. Navíc žalobce rozhodoval spory ze směnek a nikoliv spory ze smluv, kde je možné (DŮKAZ Č.26a [Usnesení NS 21 Cdo 2898-2005 - výše úroků](#)).

Ohledně výše smluvních pokut si žalovaný tento výrok vymyslel nebo Smluvní ujednání Smlouvy o revolvingovém úvěru společnosti Profireal, a.s., které bylo na líci těchto smluv, přestože měl nejméně čtvrt roku rozhodčí spisy k dispozici, nečetl. V Smluvních ujednáních platných v období rozhodování sporů žalobcem je v článku 13. Uvedeno:

13.1 V případě prodlení s úhradou splátky úvěru o více jak:

- a) 15 dní po termínu splatnosti je Věřitel oprávněn požadovat úhradu smluvní pokuty ve výši 8 % z výše splátky, a dále
- b) 30 dní po termínu splatnosti je Věřitel oprávněn požadovat nad rámec smluvní pokuty uvedené v čl. 13, odst. 13.1., bod (a) úhradu smluvní pokuty ve výši 13 % z výše splátky.

13.4. V případě, že Dlužník neuhradí 2 splátky dle aktuálního splátkového kalendáře (splátkového režimu) řádně a včas nebo v případě, že Dlužník je v prodlení s úhradou měsíční splátky déle než 30 dnů nebo v případě, že Dlužník je v prodlení s úhradou jiného peněžitého závazku dle této Smlouvy o RÚ nebo v případě, že Dlužník poruší některé ustanovení této Smlouvy o RÚ nebo v případě, že kterékoliv z prohlášení Dlužníka uvedené v této Smlouvě o RÚ je nebo se stane nepravdivé, je Věřitel oprávněn požadovat nad rámec smluvní pokuty uvedené v čl. 13, odst. 13.1. uhrazení smluvní pokuty ve výši 50 % ze schválené výše úvěru (dle čl. 2., odst. 2.1., odst. 2.2.a odst. 2.3.). (DŮKAZ č. [13-smluvni-podminky-Profirealu](#) a č. [13a detail-smluvnich-podminek-](#)

[smluvni-pokuta](http://profireal.kvalitne.cz/dokument/ujednani_RU) a.s. na adrese http://profireal.kvalitne.cz/dokument/ujednani_RU (DŮKAZ č. [30-Profi-smlouva-o-uveru-cela](http://profireal.kvalitne.cz/dokument/ujednani_RU) nebo výsledkem statutárních orgánů Profirealu, a.s.

Skutkové tvrzení, „Nejvyšší soud několikrát rozhodl o nemravnosti úroků a smluvních pokut“ je v souvislosti s činností žalobce nepravdivé. Žalobce, rozhodoval spory ze směnek a neměl povinnost se těmito otázkami zabývat, neboť rozhodoval spory ze směnek, u kterých se tyto otázky nezkoumají.

DŮKAZ č.: 13 - smluvní podmínky Profirealu
13a detail-smluvnich-podminek-smluvni-pokuta
30 - výtisk- Internet Profi-smlouva-o-uveru-cela
26a Usnesení NS 21 Cdo 2898-2005 - výše úroků
http://profireal.kvalitne.cz/dokument/ujednani_RU.

ČI. XV Hlavní rozhodce

Nepravdivé je i SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 17, „že žalobce dělal pro společnost Profireal, a.s. „*hlavního rozhodce*“. Žalobce byl uveden v seznamu rozhodců, uvedených ve smluvních podmínkách jako první, to však neznamená, že by byl hlavním rozhodcem, kterému byli ostatní rozhodci podřízeni (Důkaz: (DŮKAZ č. [13-smluvni-podminky-Profirealu](http://profireal.kvalitne.cz/dokument/ujednani_RU) zveřejněné na adrese http://profireal.kvalitne.cz/dokument/ujednani_RU výsledkem statutárních zástupců společnosti Prorofireal,a.s).

DŮKAZ : č. [13-smluvni-podminky-Profirealu](http://profireal.kvalitne.cz/dokument/ujednani_RU) zveřejněné na adrese http://profireal.kvalitne.cz/dokument/ujednani_RU výsledkem statutárních zástupců společnosti Prorofireal,a.s

ČI.XVI Rozhodce dává razítka na spisy, které ani nečetl a nedá se s nimi nic dělat

Ve svém výroku „*I přes obskurní prostředí, ve kterém pracuje a pochybách o kvalitě jeho rozhodování, když jeden případ vyřídí v průměru za patnáct minut, však nelze s jeho nálezy nic dělat. A to ani v případě, že by třeba dával svá razítka na spisy, které ani nečetl.*“, žalovaný uvádí nepravdivé SKUTKOVÉ TVRZENÍ č. 18.

Pravomocný rozhodčí nález lze zrušit soudem včetně ústavního (např. z důvodu špatného doručení. Během krátké doby budou soudy rušit další rozhodčích nálezy z důvodu protiprávní rozhodčí doložky - VĚC SUDA proti ČESKÉ REPUBLICE ze dne 29. října 2010 publikováno na Na výše uvedené nepravdivé skutkové tvrzení navazuje dle žalobce neoprávněný HODNOTOVÝ soud č. 3 „*a to ani v případě, že by třeba dával svá razítka na spisy, které ani nečetl.*“.

Žalobce se tímto tvrzením cítí nejvíce poškozen, neboť v běžném spotřebiteli mediálních artefaktů musí toto tvrzení vytvořit dojem, že žalobce je obskurní rozhodce, což žalovaný také tvrdí. Skutečnost je taková, že žalobce spisy četl a úkoloval ekonomku, která porovnála žalované částky s provedenými úhradami žalovaných, což žalobce dokládá souhlasem jednatele společnosti Profireal, a.s ing. Filipa Součka ze dne 8.3.2007 k předložení částečně zamítnutých žalob z období 46. týden/2006 a 3. týden/2007. (DŮKAZ č. [35-email-Filipa-Soucka-z-8-3-2007](http://profireal.kvalitne.cz/dokument/ujednani_RU), kterých byla částečně zamítnuta žaloba nebo výsledkem statutárních zástupců Profirealu,a.s.).

Navíc společnost Profireal, a.s. byla tak seriózní, že žalobci poskytla své interní počítačové sjetiny o provedených platbách žalovaných, aby si žalobce překontroloval faktické údaje, což také prostřednictvím svých pracovníků učinil.

DŮKAZ č.:

<http://portal.justice.cz/justice2/MS/ms.aspx?o=23&=51037&d=314148>

33- výňatek z rozhodnutí Evropského soudu

35- zpráva ing. Filipa Součka

V Praze dne 8. 3. 2011

JUDr. Josef Kunášek